

Editoinnista pointtia

Talouselämä-lehden päätoimittaja Pekka Seppänen kirjoittaa lehtensä viimeisellä aukeamalla mukavia Pelin henki -kolumneja. Ja kolumnithan ovat lehden kuin lehden suola. Allekirjoituksen paikalle tekijä lisää jonkin juttuun liittyvän itseironisen moton kuten esimerkiksi Kynä-kolumnissa (25.9.2009): ”Kolumnin kirjoittaja merkitsee parhaat ajatuksensa muistiin lyijykynällä.”

Nuorehko päätoimittaja on muutenkin vähän erikoinen tapaus. Hän piti kesken parhaan nousukiitonsa puolen vuoden sapattivapaan. Hän oli siis huomannut, ettei olekaan korvaamaton. Lehti kukoisti jäljelle jääneen toimituksen voimin. Tässä olisi osviittaa monelle, minullekin.

Olen lukenut kaikki Seppäsen kirjoittamat Pelin henget. Niissä tartutaan hauskillalla tavalla normaaleja ihmisiäkin koskettaviin asioihin. Kuten vaikkapa liialle levinnyttä Powerpoint -hullutusta irvailevassa kolumnissa Lausu mieluummin runo (TE 9.4.2009): ”Mitä enemmän esityksessä on powerpointtia, sitä vähemmän pointtia.”

Seppänen sai taannoin myös laajempaa tunnustusta. Hänelle myönnettiin nimenomaan Pelin henki -kolumneista Mikko Pohtola -lehdistöpalkinto. Palkinto on tarkoitettu sellaiselle mielipidevaikuttajalle tai toimittajalle, joka käyttää työssään suomea esimerkillisen hyvin ja luovasti. Nämä perustelut pätevät mainiosti Seppäsen kolumneihin.

Mutta sitten kuuluu kummia. Pekka Seppänen antaa merkittävän osan kunniaa toimituksensa editoijille, kahdelle taitavalle naiselle, Eeva-Riitta Seies ja Maria Tojkander, jotka ovat saaneet kolumnien ”sanonnan sujuvammaksi ja rakenteen kirikkaammaksi”. Huh-huh!

Tämä menee kyllä minulta överiksi. Eivätkö juuri kolumnit ole kirjoittajan ominta. Normaali uutistekstikin on aina jonkun kirjoittamaa. Se on kuitenkin selostavaa, eikä siinä kirjoittaja esitä omia arvailujaan. Sellaista tekstiä toimitetaan moneen kertaan. Isoissa pajoissa pomojen peukaloinnit ovat saattaneet häivyttää alkuperäisen sävyn.

Mutta toimittaa tai editoida kolumneja?

Uutinen kaipaa parikseen kolumnin, jossa kirjoittaja kertoo taustoja, syitä ja seurauksia. Siinä saa toimia vapaasti besserwiserinä. Lukijat tietävät, että tässä on nyt yhden maailmanparantajan mielipide, jonka toki vastaava päätoimittaja on hyväksynyt tai muuten luottanut toimittajansa vastuullisuuteen.

Kirjoittaja saattaa myös kysyä lähipiiriltään, onko tämä oikein tai onko tuo vaarallista. Voiko joutua jälkeenpäin selittelemään ja luistelemaan. Saattaapa kirjoittaja pyytää myös kielellisiä tai tyylillisiä vinkkejä.

Mutta antaa kolumninsa editoitaviksi?

Tulen vastedeskin lukemaan mainiota Talouselämää. Siitä löytää paljon tietoa ja apua asioiden ymmärtämiseksi. Se käsittelee yritysten pomojen tekemiä ratkaisuja melko kovakouraisesti. Ja siinä kirjoittaa puolenkymmentä mainiota kolumnistia.

Mutta viimeisen aukeaman Pelin henkeä luen nyt vähän toisella silmällä!

pajen